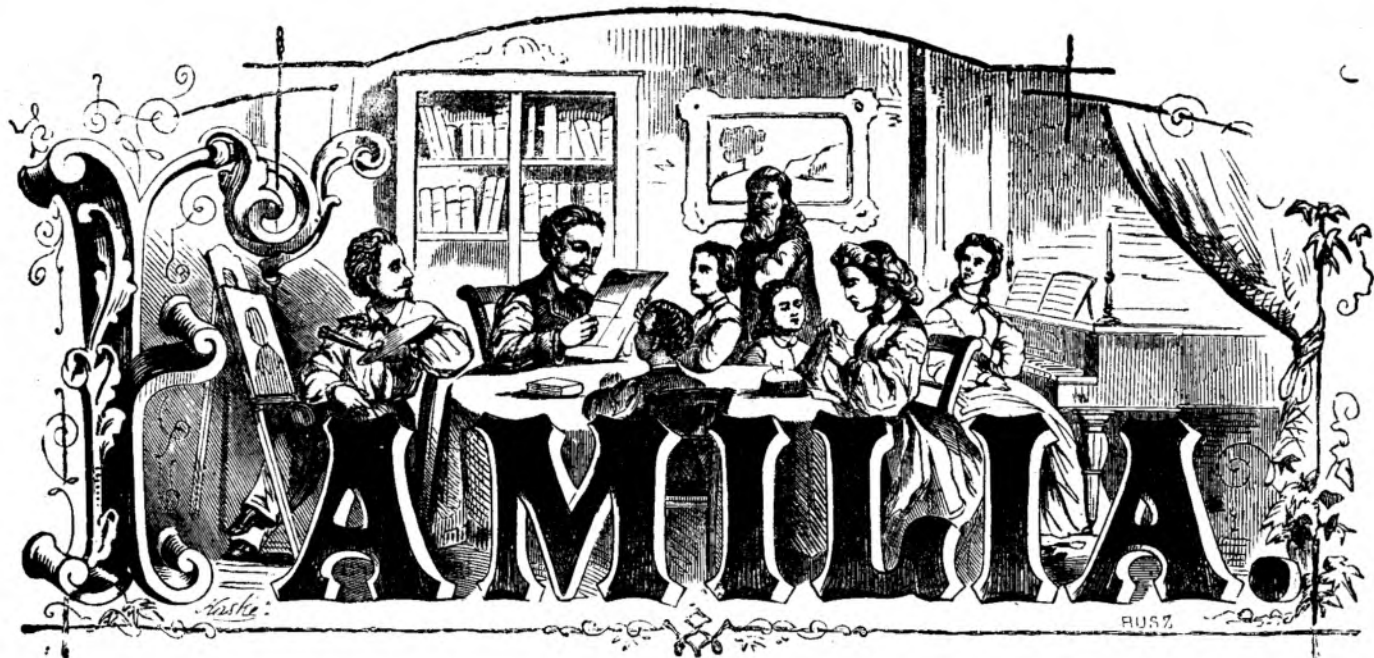

Pesta 2/14 maiu.

Va eși in flă-care domineca. | Redact. : strad'a palariei nr. 7.

Nr. 18.

Anulu VII, — 1871.

Pretulu pe anu 10 fl., pentru Roman'i'a 2 galbeni.

Omer pasia.

La finea lunei espirate diuariale ni anuciara, că imperiulu ottoman a pierdutu unulu dintre barbatii sei de frunte, mórtea a rapitu pe renumitulu Omer pasia, care in *resbelulu* de la Crimea si-a *castigatu* o reputatiune buna, si a carui nume pe acelu timpu se facu cunoscutu in tóta lumea.

Venimu dar si noi a impliní detorinti'a nóstra de cronicariu, a publicá aice afara de portretulu acestui barbatu si câte-va date biografice.

Omer pasia, s'a numitu Mihaiu Lattas, si s'a nascutu in anulu 1811 (dupa altii in 1806) in Croati'a austriaca, si anumitu in Plaski, langa Fiume, unde tatalu seu fusese oficieru intr'unu regimentu confinariu. Crescutu in scól'a normala militaria, unde si-a cascigatu o scrisóre frumósá, a intratu ca cadetu in regimentulu confinariu din Ogulin, inse, findu intrebuintiatu nu mai ca scriitoriu, peste pucinu si-a luat remasu bunu de la oficiulu seu, a mersu in Bosni'a, trecu la religiunea mohamedana si si-adoptá numele

Omer pasia.

Omer. Unu comerciantu mohamedanu l'a luat
la sine ca instructoru pentru copiii sei, si in
anulu 1833 lu-tramise dimpreuna cu ei la Con-
stantinopolea. Aici tinerulu diliginte intră ca
caligrafu in o scôla militaria, si peste pucinu
si-scih cascigă favorulu veteranulu Chosrew
pasia, cu ajutoriulu caruia deveni apoi cali-
grafulu eredelui de tron, fiitoriului sultanu
Abdulu Medschid. De aci inainte inaintă cu
pasi rapedi. Ca generalu supremu sugrumă in
an. 1851 revolutiunea din Bosni'a, si in 1852
pe cea din Muntenegru. Erumpendu in anulu
1853 marele resbelu orientalu, Omer fu numitu
maresialu campestru si generalissimu peste tôte
poterile armate ale Turciei, cu cari batù pe
rusi la Olteniti'a (in 4 noemvre) si la Cetate (in
6 ianuariu 1854.) Pe timpulu resbelulu din
Crimea, candu poterile apusene faceau sange-
rôs'a campania, Omer se tienea cam pasivu,
pana candu in fine, in 17 fauru 1855 reesî
a respinge pe rusi la Cupatoria, cu per-
deri enorme. In lun'a lui octomvre alu aceluiasi
anu intreprinse una espeditiune in Asi'a mica.
Dupa terminarea resbelulu Omer fu numitu
guvernatoru generalu in Bagdad; si in anulu
1867 s'a dusu in Candi'a, pentru a suprima re-
volutiunea de acolo.

Dorulu plangatoriu.

Dsiôrei Iuliana T. . . .

I.

rundia verde floricea,
De-asii fi-o dalba pasarica,
Asiu sboră din crénga 'n crénga,
Si-asii avé o lume draga,
Asiu traî cu sucu de fragu,
Si-asii cantă lumoi de dragu,
Asiu bé apa din isvoru,
Si-asii cantă mandrei de doru!

II.

Frundia verde maracine,
Multu ducu dulce doru de tine;
Candu esu dalbe diorile,
Scotu la codru oile,
Cantu-mi gelnicu doinele;
De ce cantu mai gelitoriu,
Doru-ti vine mai cu sporiu,
Si-asié vine de cu focu,
M'asiu topi d'asiu stă pe locu;
Suiu la dealu, coboru la vale,
Dorulu teu mi-ese 'n cale;

Lasu si valea, trecu coline,
Dorulu teu mai tare-mi vine,
Plange sufletulu in mine!

III.

Vai lelitia, lelisiôra,
Ochii tei me baga 'n bôla;
Candu vedu amblatu-ti usioru,
Arde-mi sufletulu in doru;
Candu me uitu in fati'a ta,
Rumpe-mi-se anim'a!

IV.

Frundia verde de pe culme,
Am amblatu tiéra si lume,
Dar mandrutia ca si-a mea,
N'am vediutu, nici n'oiu vedé!

V.

Frundia verde de bujoru,
Arda-te foculu ce doru,
Că te-ai prinsu ortacu cu mine,
Si nu potu scapă de tine;
Ori si unde eu pasiescu,
Totu cu tine me gasescu,
Si la mersu si la venitu,
Diu'a-mi trece totu dorindu,
Cu doru dormu, cu doru me scolu,
Tôta vieti'a-mi trece 'n doru!

VI.

Bate ventulu de pe siesu,
„Ce vini dorule-asié desu?“
— „Mandruliti'a-ti m'a manatu,
Că de candu o-ai 'nstrainatu,
Busuioculu a negritu,
Trandafirii-au vasceditu,
Lilie au cadiutu,
Ea cu florile-a trecut!

VII.

Frundia verde 'n lemnu domnescu,
De doru mare me topescu;
Vai lelitia din celu satu,
Nu sciu urm'a mi-ai luat,
Nu sciu tu m'ai farmecatu,
Dar de candu eu te-am vediutu,
O di buna n'am avutu!

VIII.

Frundia verde din carare,
Dorulu meu parechia n'are;
Ôre Dómnice sê facu?
Dorulu meu nu are lécu,

Me dobóra ca sê zacu.
 Frundia verde de mohoru,
 Dar fi mandra ca sê moriu,
 M'asiu rogá se me 'ngropi tu,
 Rogu-te pe grópa-mi dâ
 Flori din stratulu gradinei
 Cu dorutiulu animei;
 Pune-mi la capu lacrimale,
 Sê nu-uiti dragostele mele;
 Ér p'a crucii cornurele:
 Rosmarinu imbobocitu,
 Sê nu uiti câ te-am iubit;
 Pe mormentu-mi inverdîtu:
 O sulfina din periu,
 Ca sê scîi, amorulu meu,
 C'am moritu de dorulu teu!

Vasiliu Budescu.

Confusii.

— Comedia cu cantece în unu actu. —

(Urmare.)

VALERIU.

Colo sub feresta erá mész'a mea de scrisu.

LISA.

Acolo mi-stâ mész'a de cosutu.

VALERIU.

Vis-à-vis a fostu fotografi'a dtale.

LISA.

Eu sum religiós'a, si acolo tienu chipulu
 Santei Ana.

VALERIU.

Langa cuptoriu mi-a fostu bibliotec'a.

LISA.

Cum vedi si bibliotec'a mea stâ acolo.

VALERIU.

O drag'a mea, chil'a e mica, inse de mi-ar
 fi iertatu sê locuescu cu tine 'n éa....

LISA.

Ar fi palastu!...

VALERIU.

Unu templu!...

LISA.

Si asié mai de parte! Dar nu vrei sê vedi
 bibliotec'a tatalui meu. (Deschide usi'a din
 fatia.)

VALERIU.

Aici s'au intemplat mari straformâri.

LISA.

Ddieule!... Audi pe cine-va venindu, óre
 sê si vina tatalu meu a casa!?

VALERIU.

Trebue sê me ascundu.

LISA.

E tardîu!...

Scen'a III.

Cei de susu si CAPITANULU.

VALERIU.

E tat'a.

LISA.

Cum ni se intempla adi atât'a onóre?
 CAPITANULU.

Ce vedîu?... Dsiór'a Lisa face visita fe-
 ciorului meu!

LISA.

Cum asié dle capitane?

CAPITANULU.

Trebue sê-ti constatezu, dsiór'a mea, acést'a
 me instrainéza. O femeia tinera, care face vi-
 sita in cas'a propria a unui tineru....

VALERIU.

(La o porte.) Nu bagá in séma dsióra, elu
 cugeta câ e a casa.

LISA.

Permite-mi dle capitane, eu...

CAPITANULU.

Ba, acést'a nu o potu permite, eu pre-
 tuescu pe dlu tat'a, si prin urmare si numele
 celu bunu alu ficeci sale.

VALERIU.

Dar tata cugeta ce vorbesci!

CAPITANULU.

Taci tu necugetatoriule, de siguru tu ai
 sedusu pe dsiór'a la pasiulu acést'a. Tu ai sciutu,
 câ nu vei gasi-o singura in cas'a ei, atunci ti-a
 plesnit prin minte cugetulu de a o seduce.

LISA.

Me rogu de iertare, dle capitane, eu nu
 me voi lasá sê me seduca nime.

CAPITANULU.

Asié dara sê fi venitu de voia buna aicea?!
 Mi-pare reu, acesta e si mai reu.

VALERIU.

Tata, dta esti aicea...

CAPITANULU.

Reu primitu, acést'a o vedu eu...

VALERIU.

Domnulu majoru nu e a casa....

CAPITANULU.

Si dsiór'a a intrebuintiatu clipit'a acést'a
 si veni a te cercetá, cu atât'a mai reu, lucru
 de totu neprecautu, de asta-data voiú sê tacu
 si sê ve iertu, inse dsióra, te rogu ca sê bine-
 voesci indata a te departá.

LISA.

(Mereu.) Curiosu! (ese si merge in chi-
 l'a ei.)

Scen'a IV.

VALERIU si CAPIT.
CAPITANULU.

S'a dusu?

VALERIU.

S'a dusu. Inse in ade-
veru ai ofensatu pré tare
pe dsiór'a.

CAPITANULU.

Vai de ea, déca ea con-
sidera admonitiunea unui
omu betranu dreptu ofensa.

VALERIU.

Dle! inse noi nu sun-
temu in cas'a nóstra...

CAPITANULU.

Propria séu inchiriata
e totu una, in scurtu nu
voiu sê audu nimicu mai
departe.

VALERIU.

Bucurosu me ducu.

CAPITANULU.

Unde? Trebuie sê re-
mani, tu nu vei parasí cas'a
acésta.

VALERIU.

Bucurosu cu tóta anim'a.

CAPITANULU.

Vrei sê mergi dupa ea,
sciindu cá tatalu ei nu-i a
casa, frumosu lucru! Vrei
sê-i calci numele cu picio-
rele, necugetandu la deto-
rinti'a ta si la soci'a-ti.

VALERIU.

Socia? Eu n'am socia.

CAPITANULU.

Nerusínatule! acést'a
e resplat'a pentru grigi'a si
chinurile mele a-ti cascigá
muere frumósa si avuta,
vrei sê te puni pe capu, si sê
desonori o féta de omenía?

VALERIU.

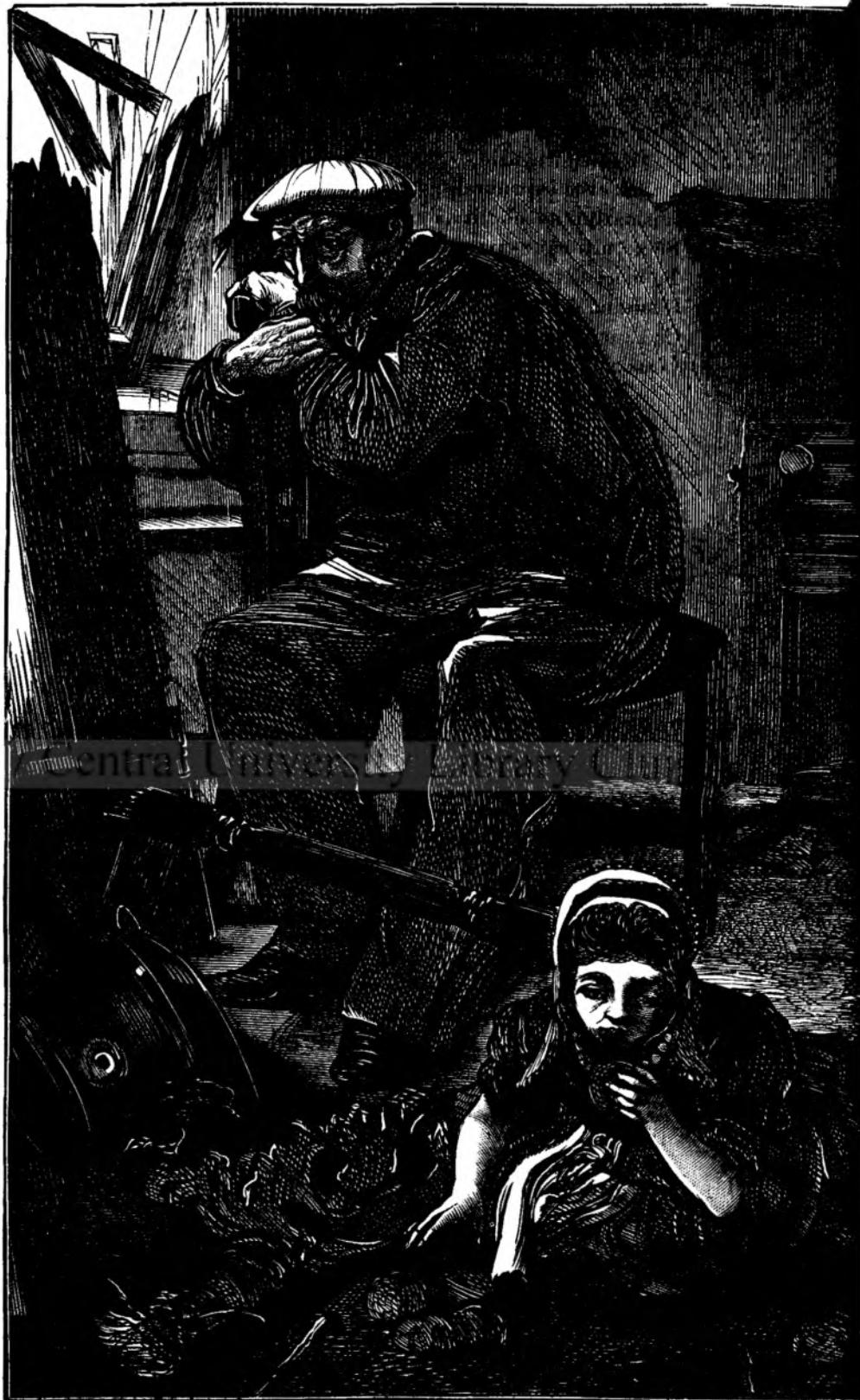
Nu, inse...

CAPITANULU.

Taci, mi-pare bine, cá
am datu de voi, ca sê pas-
tredíu onórea ficeia amicului
meu. Deci pentru aceea mi
vei face placerea a nu te
duce de a casa asta-di.

VALERIU.

Cum poruncesci.

CAPITANULU.

Da poruncescu, si ca
sê fiu mai siguru, voiu sê
te inchidu in chili'a ta.

VALERIU.

In chili'a mea??!!

CAPITANULU.

Da, da, fara intardîare,
marsiu in launtru!

VALERIU.

Pentru Ddieu tata !!

CAPITANULU.

Nici o vóce mai multu!...

VALERIU.

In chili'a acést'a??!

CAPITANULU.

Da, in chili'a aceea, ai
carti de cetitu ca sê-ti poti
petrece.

VALERIU.

O! nu me temu de aceea.

CAPITANULU.

Apoi cauta si pléca!

VALERIU.

In chili'a acést'a??

CAPITANULU.

Ah, nu me scóte din
pacientia! Marsiu in laun-
tru!

VALERIU.

In numele domnului!
(merge in chili'a Elisei.),

Scena V.

CAPITANULU.

(Inchide usi'a dupa Va-
leriu si baga chei'a in pu-
sunariu.) De asiu fi facutu
altu-cum, majorulu potea
sê cugete, câ eu insu-mi
dau ocaziune in manile fe-
ciorului meu, ca sê póta
conviní cu Elis'a! Ferésca-
me Ddieu, eu sum mai se-
racu decâtu dinsulu si sum
numai capitanu, si nu portu
medailla, inse ce se atinge
de onóre, potu rivalisá cu
elu. Mai am asta-di inça
multe lucruri, inse trebue
sê siedu a casa, câ-ci fecio-
rulu meu ar poté sê scóta
usi'a din tietîne. Amorisatii
sunt ai dracului. (canta)

Póte, cugetá majorulu,
Câ eu sum unu pecatosu,

Déca mi-lasam feciorulu
 Dupa placulu lui voiosu; (bis)
 Dar acuma póte sci,
 Cum sê se mai pórté;
 Si-mi va dice „mon ami“
 Multumindu-mi fórte. (bis)
 Feciori din civilisatiune
 Pentru o sucna pistritia
 Multi se uita de natiune,
 Ba chiar si de a loru vitia,
 Se ducu in cóce si 'ncolea,
 Numai ca s'o védia,
 Că-ci cugeta totu la ea
 Ca sê nu se pérdia. (bis)
 Diua bine nu se face,
 Pana candu elu pléca,
 Că-ci draculu nu-i mai dă pace,
 Pana lu-incalica; (bis)
 Dar noi nu scimu ce mai face,
 Tréba dar sê taci,
 Că fiulu e dieu capace
 Sê te dé la draci. (bis)

(Se desbraca si se face comod, imbracandu vestmentulu de nópte de metasa, punendu-si uniform'a pe unu scaunu.) Aha diuariel! da asta-di vine post'a! Voiu sê le citescu! (ia diuariel in mana si si-pune ochilarii pe nasu.) Hm, hm, lucru curiosu, ce-mi lipsesce ochiloru, de nu potu vedé prin ochilarii mei proprii. Potu cugetá, că ochii mei cei betrani au întineritu, (lapeda ochilarii) vedu cu multu mai bine fara ochilari. (Se pune la coltiu langa ferést'a catra usia cu spatele si citesce diuariel) Statele unite au tramisu legatu in Polonia, hm, hm, ... a nerodítu redactorulu acestei foi? In Venetia e conjuratiune, hm, hm, hm, acésta ar fi lucrulu dracului, resbelu nou! Vesuvulu incepte a versá lava. Da, e lucru posibilu! hm, hm, hm lucru curiosu!

Scen'a VI.

MAJORULU, CAPITANULU. MAJORULU.

(Fara de a vedé pe capitanulu, se uita la o politia (Wechsel) pe care o tiene in mana.)

Da, da, adi e diu'a de solvire, voiú sê vedu fi va punctualu dlu capitanu. De are bani, nu dubitezú, că-ci e omu de parola, (baga politi'a in pusunariu) inse trebue sê remanu a casa, ca sê-lu asceptu (se face comod si si-pune uniform'a pe unu scaunu si canta vestmentulu seu de nópte.) Dar unde mi-i vestmentulu de nópte? (Vede pe capitanulu Blaga.) Oha! dar cine e aice?? Plecatiune dle capitanu!

CAPITANULU.

Ohe! plecatiune, fii bine primitu!

MAJORULU.

De multu esti aicea?

(Va urmá.)

Alesandru Petrinnu.

Despre flori.

(Continuare si fine.)

Ca sê potemu cresce trandafiri la spalieri séu ca piramide, trebue sê alegemu de acele specie, cari facu multu lemnú, au lastariu lungu si gânjosu p. e. trandafirulu piramidalu, care nu are florile de totu involte, inse de colóre ce jóca multe facie, infloresce bogatu si florile au mirosu pré desvoltatu.

Ce e dreptu, formarea de spalire séu de piramide recere o ingrigire câtu mai buna, o tundere cu scopu si o cultura corespundiatória, — recere deprindere si pricepere, inse odata formatu, e lesne de intretienutu, si déca se taie la timpulu seu si dupa cerintia, ne bucurâmu totu-de-una de rugi frumosi si de flori multe.

Speciele pletóse se altuescu pe macesi bine crescuti ce au o naltîme de 5—6 urme si mai bine. Si asta ca sê aiba spaciú mai mare spre a se poté desvoltá.

Mladiti'a ce cresce din mugurulu nobilu se tunde in anulu antâiu scurtu pe 2—3 ochi ca asié se crésca in anulu vfitoriu lastari multe si sanetóse.

Ca lastarii, cari cadu in josu sê fia impartíti mai bine, sê aiba aeru si lumina mai multa, ca mai bine sê se prefaca, ca multîmea floriloru sê bata mai multu in ochi s. a. se folosescu nesce cercuri de sirma (drotu), cari se incolacescu in giurulu trupinei si de cari se léga mladitiele.

Ni e pré cunoscutu câtu de bine scie femei'a romana a-si instrutiá cas'a cu multele óle de flori, cari puse se etagiere facu unu dealu de verdétia viua; séu câtu de gentilú le scie ea asiediá intre ferestri. Ferestrele asié inpenate atragu atentiunea trecatorului si dau dovéda despre gustulu finu alu secului frumosu.

Déca sunt flori, cari crescute in óle, ni potu desceptá placere. ni potu infrumsetiá odâiele, ni potu revocá încátu-va primavér'a, acestu timpu ferice alu anului si alu vietiei omenesci, de siguru intre aceste flori trandafirulu-nu ie loculu din urma, că-ci elu in óle crescutu e asemenea de pomposu, cu viétia, si incantatoriu, ca si in gradine libere.

Ce e dreptu. se recere ca omulu sê-i deie tóte cele necesarie in privinti'a stabilitáti si nutrementului, se recere ca ólele sê fia umplute cu unu pamentu fructiferu, carele sê aiba consistentia si sucuri folositórie de ajunsu.

Gradinariulu si-preparéza pamentu anume pentru florile in óle, elu si-alege unu pamentu bunu de aratu, lu-amesteca cu pamentu vegetabilu, pamentulu de pe fundulu apelorú stata-

tórie si a lacuriloru asemenea e fôrte bunu, inse numai déca a statu mai multu timpu espusu la aeru si sóre; lu-amesteca cu nasipu.

Crescerea trandafiriloru e de mare insemnatate. Si trandafiriloru in óle li potemu da diferite forme prin o tundere cu scopu. In totu casulu e necesitate ca astfeliu de trandafiri sê fia din specie pitice, tunderea sê fia încátu totu rugulu sê vina ca unu cosiu, pastrandu numai o trupina in mediulocu, éra mladitiele laterale sê fia impartite in laturi, si asta pentru câ se póta desvoltá mai bine, potu face flori câtu mai multe.

Ca acestu trandafiru sê capete o forma frumósá, trebue sê fia de giosu impregiuratu de crengi sanetóse, éra trupin'a din mediulocu sê aiba câtu mai multe mladitie incarcate cu flori, trebue sê se tunda tóte crengile la locurile ce sunt taiate prin o linia.

Ca trandafirulu sê iee forma de cosiu, trebue sê se lege crengile laterale de o sirma (drotu), care se pune in giurulu ólei.

Ce e dreptu, trebue sê fimu ingrigiti a tunde, a impartí si a le formá tóte mladitiele asié precum dorimu a avé buciumulu, câ-ci numai prin o tratare cu scopu vomu ajunge a cresce trandafiri de o frumsétia rara.

Ca crengile sê iee forma dorita, nu numai trebue ajutate plecandu-le in partile trebuincióse, ci la fiesi-care din ele sê punemu câte unu bâtiu, de carele vinu sê se lege, ca asié sê-si pastreze directiunea, sê póta resistá mai lesne venturiloru, si sê-si tiena aspectulu celu pomposu.

Ca trandafirii sê se póta desvoltá câtu mai bine, sê ne imbucure totu-de-una prin verdétia viua si flori multe, ca sê aiba trunchiu si lastariu câtu mai sanetosu, trebuescu ingrigiti; — trebue plantati intr'unu pamentu corespundietoriu si celu mai bunu e lutulu nasiposu; — trebuescu asiediati intr'unu locu liberu, carele are sóre, locul sê fia scutitu de venturi reci si aspre, éra nu inchisu.

Ca sê prospere trandafirii mai bine, trebue transplantati totu la 4—5 ani, transplantarea se face nainte de a dá suculu. Cu acésta oca siune se tundu tóte crengile mai slabe si rade ciele imbetranite, cele sanetóse se taie pe 2—4—6 muguri.

E datina ca trandafirii sê se ingrópe mai adancu de cum au fostu pana acuma. Dupa plantare trebuescu indata udati bine, ba trandafirii receru sê fia udati si preste anu din candu in candu.

Trandafirii trebuescu tumsi in toti anii, si

acésta in lun'a lui martiu, indata ce nu avemu a ne teme de geru mare.

Tómn'a trebuescu ingropati, ca sê nu degere prin frigulu iernei: tómn'a se apléca trandafirii la pamentu, ingrigindu ca nu cumva sê se rumpa, aici se intiepenescu prin carlige si se acopere cu frundia, musciu sêu pleva si preste acestea se pune ce-va pamentu.

Trandafirii, cari se cresc in óle, receru ca pamentulu sê fia grasu, nu pré maruntu. Trandafirii potu erná in unu locu carele are 2 grade de caldura. Tóte rosele in genere receru lumina, aeru si sóre de ajunsu. Trebuescu udate din candu in candu.

Trandafirii, cari voimu sê in florésca câtu mai timpuriu, se asiédia in odâi mai calde, ce au 10 grade R., se uda, se ingrigescu câtu mai bine; se tundu in decemvre sêu ianuarie.

Romanulu dîce, grigi'a buna trece primejdí'a, asié si noi déca vomu ~~fi~~ cu cea mai mare bagare de séma la tóte, apoi ne vomu bucurá de plantele cele mai frumóse si mai deplinu desvoltate; nu vomu avé a ne teme de bóle, si altele, cari distrugu viéti'a rugului.

Mai nainte am dîsu, câ trandafirulu ne desfátéza nu numai prin aspectulu lui, prin verdéti'a cea via, prin multímea de flori gentile frumóse, de multe si diferite culori, ci elu ni aduce si care-va folosu, fiindu câ din trandafiri se face ceaiu, apa, oleiu si tinctura de trandafiru s. a. despre cari din lips'a spatiului nu potu sê scríu.

Ionu Chitu.

Romanca.

Ce mi-ai spusu baditia,
Câ sum Romancutia,
Mandra ca o flóre,
Svava, 'ncantatória,
Si ti-ar fi dragu tîe,
Ca sê-ti fiu socia?
Da! asié e, dieu!
Sum Romanca eu,
Si mi-ar fi si mie
Dagu sê fiu socia
Unui feciorasiu
Veselu, dragalasiu...
Dar ori câtu voi fi,
Nu me voi si lí,
Ca sê me 'n sotiescu,
Cu cin' nu iubescu.
Si de aceea inca,
Pentru câ-su Romanca,
Si tu esti strainu,
Si n'ai simtiu romanu!

Simeonu Fl. Marianu.

S A L O N U.

Conversare cu cetitóriile.

— Pesta 12 maiu. —

(O bucata din sóre, — între fotografie femeiesci, — candu este o femeia amabila, — minunea minuniloru, — academia in contra femeiloru, — soci'a lui Molière, — opréla la pórt'a raiului, — bas'a fericirii conjugale, — puntea de sarutári, — frumseti'a si tirani'a, — cum aru poté fi damele mai amabile.)

Romanulu are unu proverb, care díce, cá o femeia frumoáa este o bucata din sóre. Si candu dinsulu asémenei femeia cu sórele, prin ast'a díce mai multu, decâtu ori care altu poporu, care ar întrebuintiá acésta asemenare, — cá-ci numai in poesi'a nóstra poporala se numesce sórele totu-de-una „mandru“ séu „santu.“ Va sê díca, Romanulu iubescce multu femeia. Dar ca s'o póta iubi, ea trebue sê fia amabila. Deci din tóte aceste resulta acea consentia, cá femeile romane sunt fórt'e amabile.

De câte ori vólu o femeia frumoáa, totu-de-una mi-aducu a minte de acestu proverb, si de consecintiele lui estrase mai susu. Si eu de multe ori vedu femei frumoáe, pentru cá odai'a mea e plina de — fotografiile lor. Dorere, cá celu pucinu un'a nu — e viaa !

Si de câte ori mi-revocu in memoria acestu proverb, totu-de-una mi-dícu, cá aceste femei frumoáe, aceste „bucâti din sóre“, aceste fíntie „amabile“ aru poté fi si mai — amabile !

Dar candu este o femeia amabila ?

A respunde la acésta întrebare e o mare temeritate din partea mea, pentru cá scíu inainte, cá respunsulu meu nu va indestulá pe toti, cu atâtu mai pucinu pe — tóte.

La acésta întrebare fia-care ar respunde altu-felu. Sê asardâmu a insemná câte-va !

Preotulu — cá-ci biseric'a precede — ar díce: acea femeia e amabila, care iubescce virtutea. Se póte, cá preotulu tineru nu s'ar multiamí cu acésta definitiune, ci ar poftí, ca femeia afara de virtute sê iubéscce si pe dinsulu.

Ostasiulu ar pretinde, cá numai acea e amabila, care lu-insotiesce la resbelu, si acolo pe campulu luptei, in mijleculu tunurilor bubuinde i lég'a ran'a.

Economulu cu pros'a lui nepoetica, ni-ar díce, cá dieu numai acea femeia e amabila, care scíe sê fiérba mancári bune. Dar in modern'a lume civilisata, cine ar mai considerá si definitiunea economului — necioplitu ? !

Din contra musicantulu ni-ar demonstrá, cá numai atunci femeia e amabila, déca scíe sê cante cu precisiune sonatele lui Beethoven.

Adoratorii baletului ni-aru vorbí numai de picíore mici, — poetii numai de espresiune poetica, — oratorii de vóce sonóra, — sculptorii de atitudine plastica, si asié mai departe.

Numeri bancarii si-aru permite a respunde intr' unu tonu umoristicu :

— Femeia atunce e mai amabila, candu refusa unu vestmentu nou oferitu ei !

Inse incidentulu acest'a ar fi minunea minuni-

loru. Apoi in dílele de acuma nici minuni nu se mai întempla, cu atâtu mai pucinu minune de ale minuniloru.

Va sê díca ?

Bancarii nu cunoscce femei — amabile. Ei scíu sê pretiúesca mai bine tóte, asié femeile frumoáe ; pentru aceea li si acórd'a unu atributu mai pretiosu, si le numescu — scumpe.

Déca inse vomu întrebá de unu inamoratu, sê ni spuna, care femeia e mai amabila ? elu de siguru va respunde, cá tóte femeile sunt amabile, inse aceea, pe care dinsulu o iubescce, între tóte e cea mai amabila.

Vedeti dara, cá fia-care omu ar respunde altu-felu. Cádi ómeni, atât'e gusturi se afla, — si câte ocupatiuni, atât'e idealuri. Apoi fia-care judeca dupa gustulu seu.

Gustu mai curiosu inse n'am cunoscutu, decâtu cum avuse odinióra Luc. Gottfried. Acestu domnu adeca, precum se scíe, a fondatu o academia, a carei membrii erau îndetorati a batjocuri seculu femeiescu.

De siguru acestia nu mai erau — amabili, séu celu pucinu aveau socié — guralive, si de dragulu acestora fondara o asemenea academia curiós'a.

Muerile bune, rele, au mare influéntia a supra barbatiloru. Atátu acele, câtu si aceste, sunt capabile a schimbá de totu cursulu ideiloru unui barbatu ; acele potu sê indulcésca, aceste potu sê acopere cu nori o viétia întregá. Ambele au servitu de modeluri a se creá in literatura o multime opere de caractere femeiesci.

Comentatorii literaturii clasice dícu, cá o multime de poeti, cari au eternisatu caractere femeiesci bune séu rele, au decopiatu numai sociéle lor.

Între ceialalti, se afirma, cá Molière, care in câte-va piese ale sale a combatutu aspru unele defecte femeiesci, a avutu de modelu pe nevést'a-sa.

Sermanulu Molière, elu dara de siguru a scrisu totu plangéndu comediele sale ! Viétia lui a trebuitu sê fia amara, cá-ci nu-mi potu intipuí unu ce mai terribilu, decâtu disarmonia între sociá si barbatu. Tóte neplacerile, dorerile, nenorocirile, trecu, disparu, si mediculu celu mai bunu, timpulu, vindeca ori ce sfásiare a animei. Numai acést'a nu trece, numai acésta nu are medicamentu, numai acést'a cresce pe dí ce merge. Acésta nentielegere e unu noru, care ti-întuneca sórele fericirii, — unu semnu de opréla la pórt'a raiului, care nu te lasa a intrá, — unu demonu, care in noptile agoniei spirituale ti-conduce sufletulu la morminti, cu dorulu de a remané purure in acea trista locuintia.

Starea acést'a e mai cumplita, decâtu tóte torturele, cá-ci ea e nealterabila, si scímu, cá avemu sê suferimu fara sperantia, pana la finea vietii nóstre.

Dar ce e caus'a celoru mai multe disarmonii in familia ?

Lips'a amorului ?

Ba. Amorul, ori câtu de mare a fostu elu la inceputu, cu timpulu dispare, si se preface in amicétia, care duréza pana la mormentu. Inse amicétia adevé-

rata numai între acele persoane p^ote s^e exista, cari se înțelegu.... Vedeti d^ara, c^ă bas'a fericirii conjugale e, ca barbatul si soc'ia s^e se înțelegă.... Va s^e dⁱca, se poftește afinitatea spiritului, care numai prin o cultură identică se p^ote creă....

Acea familie e mai fericită, unde si barbatul si soc'ia sa au aceea-si cultură, acelu-si cercu de idei, acele-si aspiratiuni : adeva, unde barbatul si femeia se înțelegu....

De cumva s^eu acelu-s^eu acelu-s^eu a crescutu in alte idei, ei nu voru pot^e fi fericiti nici odata, pentru c^ă nu se stim^eza si cu at^âtu mai pucinu se iubescu, si t^ote acestu din caus'a c^ă ei nu se înțelegu....

Decă barbatul s'a urcatu nitelu mai susu pe treptele culturii, dec^ătu soc'ia sa, pericolulu inca nu e asi^e mare, c^ă-ci atitudinea graci^osă a nevastei sale egal^eza acelu mica distantia, unu surisu farmecatoriu alu ei form^eza numai dec^ătu o punte a supra miculu abisu despartitoriu, si sustiene comunicatiunea spirituala.... De cumva inse femeia e mai culta dec^ătu barbatul ei, si de cumva dⁱns'a vr^e s^e apara si pre-tinde a fi recunoscuta de atare, — apoi in casulu acelu a in cas'a ei indesi^ertu vomu caută fericirea conjugala. In locu de doi inși cari se stim^eza reciproc, vomu gasi o tirana si o papusia-barbatu.... Si-apoi femeile candu apuca la tirania sunt mai grozave dec^ătu — tiranii!...

Dar etă unde amu ajunsu ! De la femeile amabile, la — tirania.

Estremitățile se atingu, dⁱce francesulu. Ast'a se p^ote acomodă si-aice, c^ă-ci precum dⁱce Socrate, frumseti'a o o tirania, si-apoi amabilitatca e frumseti'a cea mai — amabila....

Inse eu v'am remasu detoriu cu respunsulu la o întrebare pusa la inceputulu acestei conversări. Nu v'am spus, care femeia e mai amabila ?

De cumva m'ati întrebă individualminte, de si-guru si eu v'asiu raspunde, c^ă aceea e mai amabila, la a carei fotografia me uitu eu acuma.

De ora-ce inse in momentul presinte sum jurnalistu, trebue s^e raspundu astu-felu :

— Acea femeia e mai amabila, in a carei anima straluce unu spiritu romanescu, care cu barbatul, prunci s^eu cunoscutii sei vorbesce totu romanescu, si partinesce literatur'a natiunala....

Etă pentru ce damele romane aru pot^e fi mai — amabile !

Iosifu Vulcanu.

Societatea pentru fondu de teatru.

Conformu concludului adunării generale din Deva, Societatea pentru fondu de teatru va tien^e adunarea sa generala de estu-anu in orasiulu Satu-mare la 1 si 2 iunie c. n., cu urmat^ori'a :

Programa :

Diu'a prima, 1 iunie.

1. Presedintele va deschide adunarea la 10 ore in localitatea ce va fi destinata pentru sedintiele adunării generale.

2. Dupa deschidere se voru alege doi secretari ad hoc.

3. Unulu din secretarii Societății va da cetire

reportului comitetului despre lucrările sale de pres-te anu.

4. Se va ceti reportulu despre starea cassei Societății, si preste totu despre membrii si averea totala a Societății.

5. Se va alege o comisiune de 5 membrii pentru cercetarea reportului cassierului.

6. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se voru inscrie acei onorab. domni, cari aru voi a fi membrii Societății, s^eu a d^a oferte in bani, precum si pentru a primi tacsele de la membrii de pan'acuma.

7. Se va alege o comisiune de 5 membrii, la care se voru aret^a propunerile, ce s'aru face spre inaintarea scopului Societății.

8. Se voru tien^e discursuri corespundătoare scopului Societății si aretate mai antăiu comitetului.

Diu'a a doua, 2 iunie.

1. Deschidendu presedintele sedinti'a, se va d^a cetire si se va autentică procesulu verbalu alu sedintiei trecute.

2. Comisiunea esmisa pentru inscriere de membrii si primire de tacse si oferte, va face reportulu seu, si se va luă conclusiunea necesaria.

3. Comisiunea esmisa pentru cercetarea cassei va reportă despre acelu-s^eu, si se va luă conclusiune a supra reportului.

4. Comisiunea esmisa pentru propuneri, va reportă despre aceste, si se voru luă conclusiunile necesarie.

5. Se va decide locul si diu'a adunării generale de la anulul viitoriu.

6. Se va alege o comisiune pentru autenticarea procesulu verbalu alu sedintiei de adi.

7. Presedintele va inchide adunarea.

Pest'a, din sedinti'a comitetului tienuta la 7 maiu 1871.

Dr. Iosifu Hodosiu,

presedinte.

Iosifu Vulcanu,

secretariu.

Teatru natiunale dinc^oce de Carpati.

Cu o viua bucuria anuci^amu on. nostru publicu cetitoriu, c^ă destinsulu nostru artistu teatralu de la Bucuresti, dlu M. Pascaly, dimpreuna cu trup'a sa va incepe in lun'a acelu-s^eu o excursiune artistica din c^oce de Carpati, arangiandu c^ăte-va represintatiuni in mai multe orasie pe unde locuescu Romani.

Salutandu-i cu placere in midiloculu nostru, facem s^e urmeze aice epistol'a, ce dlu Pascaly ni adresă in privinti'a ast'a, si care totu odata contine program'a excursiunii.

Bucuresci 1871 aprile.

Domnulu meu,

In anulul acelu-s^eu dorescu s^e reincepu excursiunea mea artistica de acum 3 ani.

Dlu meu ! din punctulu de vedere moralu, artisticu si natiunale, credu c^ă este o santa detoria de implinitu, o imperi^osă trebuintia pentru desvoltarea intelectuala, infrumsetiarea simtiemintelor, innobilirea cugetărilor, basa de progresu, de marire si de tară pentru ori ce natiune, si mai in deosebi pentru unu poporu june ca alu nostru, cu at^ât'a vi^etia, cu at^ât'a

speranția și cu așie înalta misiune de împlinitu. Eскурsiune puramente științifică, puramente artistică, cultură și dezvoltare națională, fără nici o preocupare de politică militanță, arta română pentru totu în genere, pentru Romani în parte și în contra nimenui, ăta credință, ăta cugetarea mea. Patronii ai luminei, ai artelor, ai dezvoltării naționale, cutezu a pune sub auspiciile dv. încercarea mea.

Nu credu sê am o nevoie a vespune, cã asemenea încercare, asemenea sante detorie de împlinitu, nu potu ajunge maretulu lor scopu decãtu numai atunci, candu totu, micu și mare, forte și debilu, avutu și neavutu, vomu unu tôte fortiele nôtstre, tôte inimile nôtstre, tôte aspirările nôtstre, într'o otarire severă și națională. Sustinerea în totu și cu totu pentru totu ce privesce știința, arta, lumin'a, cultur'a, și dezvoltarea romanăscă.

De la concursulu dv., de la imbrățisirea dv., de la solidaritatea cu care veti tratã acêsta cestiune voi vedé, dēca ide'a acêsta națională, a gasitu resunetu între Romani și dēca eu meritu onôrea de a fi unulu din interpretii sei?

Teatrulu este istori'a via de cultur'a, de marirea și de poleirea unei națiuni; poporu fără teatru, este poporu fără cultură, fără marire, fără poleire, fără istoria. Lumei, care scie, cã amu avutu în trecutulu nostru și cultură și marire și poleire și pagine maretie de istoria, sê-i spunemu, sê-i probâmu, cã avemu asta-di și noi pucina arte, multe aspirări de dezvoltarea ei, și teatrulu naționalu e depositariulu, focariulu de lumină, și de poleire pentru ori ce poporu.

Ėta, domnulu meu, care este procedarea mea practica:

1) Incependu de la 3—4 maiu, orasiile prin cari speru sê trecu sunt: Brasiovu, Sibîiu, Blasiu, Clusiu, Naseudu, Oradea-mare, Aradu, Lugosiu, Timisiór'a, Pesta, și ori care altu orasiu mi-va face onôre sê me chame, sêu unde se va simți multumirea și necesitatea, cã trebuie sê trecu și pe acolo.

2) Voiu jocã numai siese represintatiuni abonate în fia-care orasiu, și cãte o *represintatiune suspendata pentru infintiarea unui teatru peste Carpati*.

3) Repertoriulu acestoru 7 represintatiuni în totalu se va compune: din piese naționale, istorice, piese naționale de caracteru și de moravuri și 2 piese traducțiuni Capo d'opera ale artei și literaturii europene.

Acum ăta ce cutezu a reclamã de la iniciativ'a dv., ăta cum credu eu cã me poteti ajutã sê ducu la capetu acêsta misiune atâtu de grea, pe câtu este de frumoasă și națională:

1) Instituindu unu comitetu de iniciatori, de iubitori de arte, de patronii ai frumosului și ai dezvoltării naționale.

2) Dandu acestei idei, acestui programu alu meu prin presa, prin comunicatiuni, prin propaganda, tóta publicitatea, totu resunetulu necesariu, pentru ca sê pōta reesi mai stralucitu și mai siguru.

3) Angagiarea localului de teatru din partea Romanilor pentru arta română, ca sê nu întimpinâmu piedici și întârziări în aceste 7 represintatiuni.

4) Unu abonamentu atâtu de tare, pe câtu este de mare ide'a, pe câtu este de imperioasă și salutară încercarea mea. Abonamentulu nu-lu reclamu ca proba de imbrățisire, de sustinere personală, nu-lu reclamu ca necesitate materială a mea proprie, nu! Abonamen-

tulu este necesariu pentru eventualități, pentru timpuri schimbătorie, pentru animos'a și frățiesc'a sustinere într'o colectivitate compactă și continuă; este expresiunea via, fidelă și potintă, este afirmatiunea în fati'a strainiloru, alu Romanismului, strinsu la unu locu cu totulu, și neconținut ca sê ridice, sê întarēscă și sê sustina totu cu totii și cu tôte focariulu de arte și de poleire națională. Comitetulu român va pastrã banii abonamentului, până la finele celoru siose represintatiuni; și numai atunci mi se va pune la dispozițiune ca sê ajutu enormele cheltueli, ce atrage după sine o asemenea compania.

Personalmente ca Romanu și ca artistu, reclamu de la dv. numai concursulu moralu, și acest'a credu cã este interesulu generalu: concursulu materialu ce rezultă naturalmente dintr'unu maretu concursu moralu, lu-reclamu nu pentru mine, nu pentru femeia mea, cã-ci sant'a detoria ce împlinim este dulce pentru noi ca Romani și ca artisti, dar numai pentru grelele cheltueli ce necesita asemenea escursiuni.

Dlu meu, dēca împartesiți ca și mine acêsta credința, dēca aspirările, dēca numele meu, dēca, trecutulu meu ve sunt cãtu de pucinu cunoscutu, cãte de pucinu apreciate, o mica garanția pentru viitoru, și dēca me credeti capabilu, demnu, de acêsta mare și grea încercare, speru cã veti binevoi a me onorã cu patronarea, cu graciositatea, cu iubirea dv., precum eu am onôre de a fi

devotatulu dv.

M. Pascaly.

CE E NOU?

†

Cu adanca intristare scriemu aceste sîre. Suntemu siliti a anunțã națiunii perderea unui bravu fiu alu ei. Din mic'a pleiada a celebrităților române ăra-si s'a stinsu un'a!

Cav. Ioane Alduleanu,

jude la tribunalulu supremu din Pest'a, unulu dintre cei mai distinși juristi romani, unu barbatu stimatu de toti, a repausatu la 10 maiu sêr'a la 9 ôre și unu patrariu.

Acêsta scire petrunse ca fulgerulu pe toti Romanii din Buda-Pest'a, cu atâtu mai vîrtosu, cã-ci repausatulu nici bolnavu n'a fostu.

În diu'a precedentă inca dinsulu presiedit într'unu senatu alu tribunalului supremu; ma sêr'a la 8 ôre și diumetate inca se preamblă pe strada cu doi barbati de ai nostri; apoi se duse a casa și cină dimpreuna cu famili'a sa, candu de odata începù a se simți reu; ajutoriulu mediculu fu chiamatu numai decãtu, inse — insedaru! Peste pucinu, abié la noué ôre și unu patrariu, dinsulu si-respirã sufletulu, și anim'a-i încetă a mai palpită.

In eternu amintirea lui!

** (Comitetulu Societății pentru fondu de teatru) tienù siedinti'a sa lunaria dominecă la 7 maiu. La

acésta sîedintia participa următorii dîi : presedintele dr. Iosifu Hodosiu, secretariulu Iosifu Vulcanu, si membrii : Alesandru Romanu, Petru Mihali. Presedintele reportă, cî statulele Societătii inca n'au sositu de la ministeriu, inse încātu pentru aprobatiunea loru, nu mai este nici o dificultate, si astu-felu celu multu in decursu de o septemana au sê sosésca. Apoi totu presedintele, reportă cî cassariulu l'a insciintiatu despre primirea si elocarea a 200 fl. primiti de la junimea romana din Aradu ca vinitulu curatu alu unui balu datu acolo in favorulu teatrului natiunalu; apoi, cî dlu deputatu Colomanu Baresay s'a inscrisu de membru ordinariu cu unu capitalu de 100 fl. Dupa aceste secretariu Iosifu Vulcanu reportă despre următoriele contribuii incurse la dînsulu : dlu G. Marchisiu preotu in comit. Satu-mare a tramisu 30 fl., ca o parte din concertulu datu la Baia-mare in parte in favorulu teatrului natiunalu, (la acésta au contribuitu următorii : d. Ciriacu Barbulu protop. 10 fl., dsiór'a Veronica Lauranu 2 fl., dn'a Elena Cosma 2 fl., dnii Ioanu Toma juratu 10 fl., Georgiu Marchisiu preotu 5 fl., Paulu Stanu posesoru 4 fl., Florianu Cocianu advocatu 5 fl., Georgiu Székely protop. emeritu 1 fl., Petru Nyisztoru notariu 6 fl., Grigoriu Fagu preotu 5 fl., Petru Muresianu preotu 1 fl., Georgiu Anderco apotecariu 1 fl., Ioanu Darabanu preotu 1 fl., Dimitriu Soranu invetiatoriu 1 fl., Dimitriu Popu notariu 2 fl. 50 cr., Vasiliu Fabianu 1 fl., Dr. Lutez profesoru in Satu-mare 2 fl., Sigismundu Sincal teologu 1 fl., Ignatiu Nyisztoru notariu 4 fl., Ioanu Milianu invetiatoriu 2 fl., Georgiu Manu protopopu 5 fl., Ales. Erdős protopopu 5 fl., Emanuilu Pelle preotu 2 fl., Nicolau Ujfalusi comite supremu 10 fl., Siafrancovicu, egumenu 1 fl., Petru Mirisianu, preotu 1 fl., Ioanu Antal, preotu 1 fl., Iosifu Veber, plebanu 1 fl., Dimitriu Soranu, invetiatoriu 2 fl., Ilie Amota invetiatoriu 1 fl., dnisiór'a Elena Githea, ca colectanta 12 fl., dnii Grigoriu Popu arch. ca colectantu 6 fl. 50 cr., Ales. Erdős ca colectantu 9 fl., dn'a Susana Popu, n. Szaploneczay 10 fl., dnii Ioanu Marchisiu, ca colectantu 6 fl., Car. Kállay posesoru 5 fl., Ioanu Rezei preotu 2 fl., Georgiu Leucutia preotu 8 fl., Grigoriu Fagu preotu 1 fl. 50 cr., Ioanu Popu protopopu 2 fl. 50 cr., dn'a Teresia Sincal preotésa 50 cr., dnii Iosifu Popu, jude cercualu 4 fl., Stefanu Domahidy, protojude cerc. 4 fl., Ant. Popu 2 fl., Andreiu Medanu 50 cr., Vasiliu Indrea 3 fl., Teod. Romanu, preotu 50 cr., Ioanu Romanu, preotu 2 fl. 50 cr., Georgiu Manu, protopopu 2 fl. 50 cr., Carolu Granzer 4 fl., Ioanu Dunca 1 fl., Vas. Catoca, protop. 2 fl. 50 cr., Augustinu Pelle, preotu 50 cr.) prin dlu Alesandru Romanu a incursu de la comunitatea Drasiu 15 fl.; de la o societate petrecatória in Buda s'a primitu 5 fl.; pentru dóue bilete la balulu din Aradu alu teatrului, si a nume de la dlu cav. Ionu Puscariu 3 fl. si de la dlu dr. Iosifu Gallu 1 fl.; si in fine de la dlu dr. Iosifu Galu tacs'a anuala de membru 6 fl. Dupa aceste s'a staveritu program'a adunării de la Satu-mare, care se publica mai susu.

© (*Domnisiór'a Zóe Dobrésca asasinata de d-r'a Fitia Popésca.*) Sub acestu titlu „Auror'a Craiovei“ publica următor'i'a intemulare : D-ra Fitia in etate de 16 ani, fiindu in relatiuni amoróse cu unu june care sub promisiune a o luá de consórta o seduse, si aflandu cî amagitoriulu tratédia pentru casatoria cu parintii domnisiórei Zóe, in etate de 15 ani, esíta decurendu din pansion, fiic'a d-nei Frusinei Dobrésca,

din comun'a *Cuciulatesci* mahalaoa Dobresci, a se cununá cu numit'a Zóe, a mersu la d-ra Dobrésca si mam'a ei si a prevenit'o cî acelu june este promis eu ei, si sê renuncia la proiectulu mentionatu; cî-ci in contra unulu din trei va fi mortu. — Acésta declaratiune hotarátoria a D-rei Popésca nefacédu nici unu efectu familiei Dobrésca, a si savarsitu logodn'a D-rei Zóe cu acelu june. — Domnisiór'a Popesca audíndu de acésta logodna, intalnesce pe strad'a comunei pe tradatoriulu june, i trage o palma si smulgédu-i revolverulu din posunaru, trage intr'insulu; dar ne-reusíndu, acelu fuge; in urma D-r'a Popésca merge dreptu la famili'a Dobrésca, si gasíndu numai pe D-r'a Zóe singura, o strangulédia cu unu peschiru, si lovínd'o si cu o limba de fieru in capu, o lasa mórtá taindu-i si limb'a. Acestu asasinatu s'a intemplat la 14 curent. ór'a 12 diu'a. Autoreu fu data justitiei impreuna cu Barbulu verulu ei si servitóri'a Pauna Ioan. Tóte cele narate susu le marturisesce, néga numai atentatulu.

= (*Din preotu mireanu.*) In urm'a atentatului comisu contra vietiei Eminentiei Sale m'tropolitului Moldovei si Sucevei de catra arhimandritulu Climent Nicolau, tribunalulu spiritualu mitropolitanu, convocat ad-hoc a se pronuncia, in vedere cu canonele, in privint'i'a numitului pentru acestu faptu prin sentint'i'a ce a emis, hotaríndu escluderea acestui individú din trépta de clericu, elu remane simplu mirénu, sub nume de Constantin Nicolau.

= (*D. C. A. Rosetti*) anuncia in „Romanulu“, cî pe la inceputulu lunei lui Iuniu, impreuna cu famili'a sa, va parasi Roman'i'a, pentru a se asiediá pe unu timpu mai indelungatu in partile sudice ale Franciei, spre a completá acolo aducatiunea copiiloru sei.

= (*Prudentulu Radovici.*) aginte si consulu generale alu Germaniei, in virtutea unui congediu, obtienutu de la guvernulu seu, a parasitu Bucurescii pentru câte-va septamani, éra, in timpul absentiei sale, afacerile agentiei si consulatului generale ale Germaniei se voru gerá de catra Thielau.

= (*Advocati.*) Dlu Nicolau Nilvanu, advocatu in Siomeut'a-Mare, facú dílele trecute censur'a advocat'iala si din legile cambiale, din legile civile a facutu-o inca in anulu 1868; éra dlu Vasiliu Bordasiu, din Lugosiu, facú censur'a din legile civile. — Li urámu ambiloru succesu favorabilu!

Literatura si arte.

* * („*Gelea francesitoru.*“) Pacea intre natiunea francesa si germana e inchíata. Prinsonierii francesi se voru rentórce la vetrele loru familiare. In multe case simple bucur'i'a revederii va recompensá suferintiele despartirii. Ferice de aceste familie! Multe inse indeseiertu voru acceptá pe iubitul loru. A dóu'a ilustratiune din nr. presinte ni infatísieza o asemenea familia gelitória.

△ (*A esítu de sub tipariu*) si se afla de vendiare la tóte librariile din Bucuresci : „Analele Societătii Academice Romano“; tomulu I. 4 lei noi; tomulu II. 2 lei noi; tomulu III. 2 lei noi. Depositulu este la d. Demetriu Iarcu, strad'a Pensionatu, nr. 12, in Bucuresci. — Dictionariulu Romanu si Glossariulu inca s'au pusu sub tipariu.

Glume si nu pré.

— Ti-spunu tie, iubit'a mea fîica, cã vei face fôrte bine, d'eca vei incepe de timpuriu a te imprietenî cu ide'a de a intrã in o manastire s' fîi calugaritia. Prin ast'a nu numai tie, dar si lui Domnedieu i vei face bucuria si placere.

— Apoi, scumpa mama, d'eca e asié bine a fi calugaritia, de ce nu te-ai facutu si tu?

— Ce nepriceputa esti! Ast'a s'a intemplat numai din iubire pentru tine.

Intalnindu-se unu ostasiu cu o f'eta ce ducea o sticla de vinu, o intrebã:

— De unde duci vinulu acel'a asié frumosu?

— Din crism'a orasiului, — respunse f'et'a.

— Da n'ai fi buna s' mi-lu dai s' lu gustu ca s' lu vedu cãtu-i si de bunu?

— Ba bucurosu, — respunse f'et'a; — si dandu-i sticl'a cu vinu ostasiului, acest'a l'a beutu totu pana in fundu.

F'et'a uitandu-se cam cu intristare la sticl'a g'ola, i dîse ostasiului:

— De cãtu l'ai gustatu, mai bine l'ai fi beutu!

Caletoriau odata siepte studenti intr'o carutia. Pe drumu se intelnescu cu unu tiganu.

— Dumnedieu alduiesca pe mari'a loru — dîse tiganulu apropiandu-se de caru.

— Ce vrei, mei tîgane? — dîse unu studentu cu fala

— Apoi mari'a ta, te-asiau rogã s' mi dai o pipa de tabacu.

Studentulu i-a datu.

Dupa-ce si-a implutu tiganulu pip'a, dîse: — D'apoi credu cã Dta mi-vei da si focu.

Bucurosu, — si i-a datu.

Candu erã aprinsa, se dusela o parte si i intrebã: „Voi sunteti diaconi?”

Rebus.

De Lucretia Moldovanu.

Deslegarea gâciturei numerice din nr. 14.

Candu am sorbitu, o D'omne, alu mortii crudu pa-
haru,

Nu mi-a parutu s' fîa atãt'a de amaru,
Cum fure aste vorbe, rostite d'unu strainu,
Si cui? ah n'am putere s' necu alu m'eu suspinu!
Elu dice, dar de diua cocosiulu a cantatu,
Mihaiu la trist'a-i gr'opa plang'endu s'a intornatu.
Grandeia.

Deslegare buna primiramu de la d'omnele si dsiórele Maria Iosofu n. Ioanoviciu, Valeria Crisianu, Valeria Bianu, Nina Ardeleanu, Clara Marca.

Post'a Redactiunii.

Privighiat'ora. Nu se p'ote publicã. N'amu gasitu in ea nici o schintea de poesie, ci numai cuvinte prosaice rimate.

Putna. De multu anunciaramu deja, ca din tabloulu „Regin'a Sabei” nu mai avemu esemplare. Te rogamu alege-ti altulu. Nr'lu si cartea s'au tramisu.

Botiza. Ne mai avendu esemplare complete, te-amu in scrisu pe aprilu—septemvre. Vei avé dar a tramite 5 fl. C'olele ce-ti lip-sescu din „Cavalerii Noptii” se voru suplini, dar f'et'a nu se mai p'ote. D'eca nu vrei astu-felu, insciutiéza-ne!

Bucuresci. Herestreu. Furemu siliti a omite din cauza, ca scris'orea e atatu de merunta si nelegibila, incatu nu o poturamu nici ceti. Cu atatu mai pucinu ar fi potutu culegatoriulu, care nu scie nimica romanesce. Scris'ore de ast'a nu mai ceremu.

Springu. Cei 20 fl. tramisi s'a espediatu amiculu nostru la locul competinte.

Timisióra. Dsióre T. U. De la dsi'ora St. n'amu primitu pre-numeratiune de la aprilu inc'oe.

Oravitia. Dlui I. B. Te-am in scrisu, precum ai doritu. Nr'ii ceruti s'a tramisu. Istori'a aceea n'a aparutu inca.

Portretulu ei. Nu se p'ote publicã. Doinele voru urmã la ron-dulu lor.

 Suplementu „Cavalerii Noptii” tomulu IV,
c'ol'a V.